

zij bij ons spoedig gestuit werden. Naar het jaargetijde te rekenen, en de breedte, waarop wij ons bevonden, konden wij op zulk eene ruwe weersgesteldheid niet rekenen. Doch deze is eene eigenschap der Japanfche kust, zelfs in het midden van den zomer. De walvischen en de stormvogels herinnerden ons mede, dat wij naar het noorden gingen, en ons reeds ver verwijderd bevonden van de gezegende velden der Zuidzee-eilanders.

Met dat alles was de wind zoo gunstig, dat wij reeds op den 7 Junij het hoogste gebergte van *Kamtschatka* in deszelfs winterpraal ontdekten. Dat hooge, afgebrokkelde land levert een heerlijk tafereel op, alzoo deszelfs hemelhooge bergtoppen, met eeuwig ijs bedekt, in den zonneschijn glinsteren, terwijl het lager gedeelte van wolken omringd is. Het gelukte ons op den volgende dag de baai van *Awaischa* te bereiken, en des avonds in de *Peter- en Paulshaven* het anker te laten vallen.

Wij bevonden ons dan nu op *Kamtschatka*, dat groote schiereiland, hetwelk zich van de rivier *Anadir* in het noorden, zuidelijk tot aan de *Kurilische Eilanden* uitstrekt, ten oosten door den oceaan, en ten westen door het meer van *Ochotzk* bespoeld wordt, en waarmede het even zoo als met vele menschen gaat, dat het namelijk beter is dan men wel denkt. Men houdt hetzelfde voor het barste en onvruchtbaarste einde van de wereld, en echter het ligt op denzelfden graad van breedte als *Engeland* en *Schootland*, waarmede het ook met elkander genomen, in uitgestrektheid bijna gelijk staat. De zomer is er, wel is waar, veel korter, doch daarentegen ook veel schooner, en de groei-kracht is hier oneindig rijker dan daar. De winter duurt lang, en is er ongemakkelijk uit hoofde der veelvuldige sneeuw,